

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(hatodik tanács)

2004. október 12-én

a C-352/03. P. sz. Pietro Del Vaglio kontra az Európai
Közösségek Bizottsága ügyben ⁽¹⁾

*(Fellebbezés – Tisztviselők – Nyugdíjak – A lakóhely szerinti
ország megváltoztatása – Alkalmazandó együttható –
Részben nyilvánvalóan megengedhetetlen, részben pedig nyil-
vánvalóan alaptalan fellebbezés)*

(2005/C 6/42)

(Az eljárás nyelve: francia)

A C-352/03. P. sz. ügyben, Pietro Del Vaglio, lakóhelye: London (Egyesült Királyság), (ügyvédek: M. Famchon és B. Desrez) által a Bíróság Alapokmányának 56. cikke alapján benyújtott fellebbezés tárgyában, az eljárásban ellenérdekű fél az Európai Közösségek Bizottsága (meghatalmazott: J. Currall, segítője: D. Waelbroeck ügyvéd), a Bíróság (hatodik tanács), tagjai: A. Borg Barthet, a tanács elnöke, J.-P. Puissochet és S. von Bahr (előadó), bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 12-én meghozta végzését, amelynek rendelkező része a következő:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság kötelezi Pietro Del Vaglio-t a költségek viselésére.

⁽¹⁾ HL C 251., 2003.10.18.

A BÍRÓSÁG VÉGZÉSE

(ötödik tanács)

2004. október 1-jén

a C-480/03. sz. (Cour d'arbitrage előzetes döntéshozatal
iránti kérelme) a Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde
kontra Gouvernement wallon, Conseil des ministres
ügyben ⁽¹⁾

*(Az eljárási szabályzat 104. cikkének (3) bekezdése – A
79/409/EGK irányelv – Vadon élő madarak védelme –
Fogságban született és nevelt fajok)*

(2005/C 6/43)

(Az eljárás nyelve: francia és holland)

A C-480/03. sz. ügyben a Bírósághoz az EK 234. cikk alapján benyújtott, előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour d'arbitrage (Belgium) a Bíróságnál 2003. november 18-án nyilvántartásba vett, 2003. október 29-i határozatával az előtte a Hugo Clerens, b.v.b.a. Valkeniersgilde és a Gouvernement wallon, Conseil des ministres között folyamatban lévő eljárásban terjesztett elő, a Bíróság (ötödik tanács), tagjai: C. Gulmann, a tanács elnöke, R. Silva de Lapuerta (előadó) és J. Makarczyk bírák, főtanácsnok: J. Kokott, hivatalvezető: R. Grass, 2004. október 1-jén meghozta ítéletét, amelynek rendelkező része a következő:

*A vadon élő madarak védelméről szóló, 1979. április 2-i
79/409/EGK tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy az a
fogságban született és nevelt fajokra nem alkalmazandó, és ezért a
közösségi jog jelenlegi állapota szerint e terület szabályozása, az EK
28-30. cikkeinek figyelembevételével, a tagállamok hatásköre alá
tartozik.*

⁽¹⁾ HL C 35., 2004.2.7.

**Az Európai Közösségek Bizottsága által 2004. szeptember
29-én Írország ellen benyújtott kereset**

(C-418/04. sz. ügy)

(2005/C 6/44)

(Az eljárás nyelve: angol)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli Barry Doherty és Michel van Beek meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 29-én keresetet nyújtott be Európai Közösségek Bíróságához Írország ellen.

A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy Írország, azáltal, hogy
  - a) 1981. óta nem végezte el a mennyiségük és méretük szerint legalkalmasabb területek minősítését a 79/409/EGK irányelv I. mellékletének fajai, valamint a rendszeresen előforduló vonuló fajok vonatkozásában, a vadon élő madarak védelméről szóló, 79/409/EGK irányelv ⁽¹⁾ 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően;
  - b) 1981. óta nem hozta létre e területekre vonatkozóan a szükséges jogi védelmi szabályozást a vadon élő madarak védelméről szóló, 79/409/EGK irányelv 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően;
  - c) 1981. óta nem biztosította, hogy a 79/409/EGK irányelv szerinti különleges védelmi területként (KVT) minősítendő területekre a 4. cikk (4) bekezdése első mondatának rendelkezése alkalmazásra kerüljön;
  - d) nem ültette át, valamint nem alkalmazta teljes mértékben és helyesen a 79/409/EGK irányelv 4. cikke (4) bekezdésének második mondata előírásait;
  - e) nem hozta meg a 79/409/EGK irányelv szerinti minősített különleges védelmi területek tekintetében a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 92/43/EGK irányelv ⁽²⁾ 6. cikke (2), (3) és (4) bekezdése rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges valamennyi intézkedést, valamint a 92/43/EGK irányelv 6. cikke (2) bekezdésének hatálya alá tartozónak szánt összes természeti terület rekreációs célú felhasználása tekintetében az említett 6. cikk (2) bekezdése rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket;
  - f) nem fogadta el azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen a 79/409/EGK irányelv 10. cikkének;

nem teljesítette az említett irányelvek e cikkei alapján fennálló kötelezettségeit; és

- 2) kötelezze Írországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Ezen ügy tárgya, hogy Írország nem teljesítette a 79/409/EGK és a 92/43/EGK irányelv alapján fennálló bizonyos kötelezettségeit. A Bizottság azt állítja, hogy:

1981. óta Írország nem tett eleget a vadon élő madarak védelméről szóló, 79/409/EGK irányelv (a továbbiakban: madárvédelmi irányelv) 4. cikke (1) és (2) bekezdésének megfelelően a mennyiségük és méretük szerint legalkalmasabb területek minősítésére vonatkozó kötelezettségének az irányelv I. mellékletének fajai, valamint a rendszeresen előforduló vonuló fajok tekintetében. Ennek két aspektusa van. Először is, egyes természeti területek tekintetében elmaradt a minősítés elkészítése („elmaradt minősítés”). Másodsorban, elmulasztották az egyéb természeti területek teljeskörű minősítését („részleges

minősítés”). Területi lefedettség szempontjából az elmaradt minősítés és a részleges minősítés együttes hatása Írországot a 2004. május 1-jén történt csatlakozást megelőzően a második legkisebb KVT-hálózattal rendelkező tagállammá tette.

Írország nem hozta létre a KVT-kre vonatkozóan a szükséges jogi védelmi szabályozást a madárvédelmi irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében. A vonatkozó ír jogszabályok hatálya arra korlátozódik, amit a megelőző intézkedések fogalommal lehetne jelölni, azaz olyan intézkedésekre, amelyek az élőhelyek veszélyeztetését és a vadon élő madarak megzavarását okozó emberi beavatkozásokat kívánják megelőzni. Eltekintve az e megelőző intézkedésekben rejlő hibáktól, a Bizottság úgy véli, hogy a 4. cikk (1) és (2) bekezdésében előírt jogi védelmi szabályozás hatályát tekintve szélesebb körű, valamint, hogy a KVT-ken belüli madárfajok fennmaradásának és szaporodásának biztosítása a negatív emberi beavatkozások visszaszorítására tett erőfeszítéseknél többet igényel.

Habár létezik vonatkozó ír szabályozás az élőhelyek védelmére a minősített KVT-ken kívül, ez azonban nem rendelkezik a 4. cikk (4) bekezdésének első mondatára tekintettel a madárvédelmi irányelvben előírt különleges jelleggel. Az ír szabályozás nem ír elő különleges kötelezettségeket az Írország meglévő KVT-hálózata alá nem tartozó területeken azon vadon élő madárfajok élőhelyei tekintetében, amelyeknek a KVT védelem kedvezményeiben kellene részesülniük.

Nincsenek olyan, a 4. cikk (4) bekezdését végrehajtó különleges rendelkezések, amelyek elrendelik, hogy a tagállamok kötelesek „törekedni az élőhelyek szennyezésének, illetve lepusztulásának elkerülésére” a minősített területeken kívül. Számos olyan tevékenység, amely pusztítja az élőhelyeket, nem tartozik semmilyen jogszabályi ellenőrzés hatálya alá.

A 92/43/EGK irányelvet („a természetes élőhelyekről szóló irányelvet”) 1994. június 10-étől kezdődő hatállyal kellett végrehajtani. Ez azt jelenti, hogy Írországnak a 6. cikk (2)-(4) bekezdésének rendelkezéseit a madárvédelmi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerint minősített, illetve ugyanazon irányelv 4. cikkének (2) bekezdése értelmében elismert összes KVT vonatkozásában ettől az időponttól kezdődően kellett volna átültetnie és alkalmaznia. A Bizottság véleménye szerint Írország nem ültette át, illetve nem alkalmazta a természetes élőhelyekről szóló irányelv 6. cikkének (2) bekezdését.

A madárvédelmi irányelv 10. cikkét végrehajtó nemzeti intézkedések elfogadása az irányelv teljes érvényesülésének biztosításához szükséges. Azáltal, hogy nem tükrözte a vonatkozó törvényi rendelkezésekben a kutatás ösztönzésének kötelezettségét, Írország nem hajtotta végre a 10. cikket.

⁽¹⁾ HL L 103., 1979.4.25., 1. o.

⁽²⁾ HL L 206., 1992.7.22., 7. o.